

صورتجلسه شورای عالی مالیاتی در خصوص مصاديق و اشخاص مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۰/۰۶/۱۲ و نرخ مالیات بر درآمد حقوق کارکنان مربوطه	موضوع

شماره: 201-12236
تاریخ: 1390/08/11

صورتجلسه شورای عالی مالیاتی نظر به اینکه در ارتباط با آراء صادره از هیات عمومی دیوان عدالت اداری موضوع دادنامه های شماره ۱۱۸۱ مورخ ۱۳۹۶/۱۰/۰۹ و ۲۱۹ مورخ ۱۳۸۷/۰۴/۰۹ در خصوص مصاديق و اشخاص مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۰/۰۶/۱۲ و نرخ مالیات بر درآمد حقوق کارکنان مربوطه تصمیمات و نظرات متفاوتی بین شعب اول، چهارم، هفتم با شعب دوم و هشتم شورای عالی مالیاتی اتخاذ و رائمه گردیده لذا در اجرای ماده ۲۵۸ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۰۳ و اصلاحیه های بعدی حسب ارجاع ریس شورای عالی مالیاتی، هیات عمومی شورا در ساعت ۱۰ صبح روز ۱۳۹۰/۰۷/۱۸ با حضور رئیس شورا و روسای شعب مربوطه تشکیل و پس از بحث و تبادل نظر و بررسی موضوع مورد اختلاف به شرح ذیل مباردت به صدور رای می نماید.

رأی اکثربت:

هرچند به موجب رای هیات عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۱۸۱ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۰۹ بخشنامه شماره ۳۱۲۰۹/۸۷۶/۲۱۱ مورخ ۱۳۸۱/۰۵/۳۰ ریس کل وقت سازمان امور مالیاتی کشور تحت استدلال اینکه مفاد آن مفهوم شمول نرخ صدور ماده ۸۵ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ به مطلق کارکنان حقوق بگیر و قسمت اخیر ماده مذکور بوده ابطال و منجر به صدور ابلاغ بخشنامه شماره ۱۷۱۲۰ مورخ ۱۳۸۷/۰۲/۳۰ سازمان مبتنی بر محاسبه درآمد حقوق کارکنان مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت پس از کسر معافینهای مقرر در قانون به نرخ مقطوع ۱۰٪ و سایر حقوق بگیران که مشمول قانون مزبور نیستند به شرح قسمت ذیل ماده ۸۵ قانون مالیاتهای مستقیم گردیده است.

معهذا با عنایت به موجب ماده ۱۲ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مقرر گردیده: "کلیه دستگاهها و موسسات و شرکتهای دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی که دارای مقررات خاص استخدامی می باشد، بانکها و شهرداریها و نیز شرکتها و موسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است تابع ضوابط و مقررات قانون مزبور خواهد بود" که موضوع اخیرالذکر بر اساس رای هیات عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۲۱۹ مورخ ۱۳۸۷/۰۴/۰۹ مورد تصریح و تأکید قرار گرفته است.

و با اینکه وفق ماده ۲۴ آین نامه اجرایی موضوع ماده ۲۱ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت، دستگاههای موضوع ماده ۱۲ قانون یاد شده مکلف به تطبیق وضع مستخدمین خود با مقررات قانون موصوف و تهیه دستورالعمل چگونگی اجرای آن در سازمان خود شده اند لیکن از آنجا که در قانون نظام هماهنگ و نیز آین نامه اجرایی مربوطه هیچگونه تصریحی مبنی بر خروج اشخاص مشمول ماده ۱۲ قانون مزبور از دایره شمول نظام هماهنگ در صورت استنکاف از انجام تکالیف مقرر در قانون مارالذکر و آین نامه مورد اشاره بعمل نیامده

لذا مستبین از مفاد دادنامه شماره ۲۱۹ مورخ ۱۳۸۷/۰۴/۰۹ هیات عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر اینکه هدف مقنن از قید عبارت «... و یا شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است.» در قسمت اخیر ماده ۱۲ قانون موصوف همانا تعیین احکام آن قانون یه مطلق واحدهای دولتی (منجمله شرکت ملی نفت ایران و شرکتهای تابعه از آن جمله شرکت مناطق نفت خیز جنوب) می باشد، بنابر این کلیه اشخاص مصرح و مندرج در ماده ۱۲ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت، حتی در صورت عدم رعایت تکلیف مقرر در بند ۲۴ دستورالعمل موصوف مشمول نرخ صدر ماده ۸۵ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم صدرالاشاره خواهد بود.

نظر اقلیت:

اگرچه اشخاص شده در ماده ۱۲ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۰/۰۶/۱۳ مجلس شورای اسلامی مشمول قانون موصوف قلمداد گردیده اند ولی از آنها که طبق ماده ۲۴ آین نامه اجرایی آن موضوع تصویب نامه شماره ۵/۵۷۳۵۰/ت ۲۷۳ ه مورخ ۱۳۷۰/۱۱/۰۸ هیات وزیران کلیه دستگاههای مشمول ماده مذکور مکلفند به منظور تطبیق وضع مستخدمین خود با مقررات قانون و آین نامه از تاریخ ۱۳۷۱/۰۱/۰۱ دستورالعمل چگونگی اجرای قانون نظام هماهنگ پرداخت در سازمان خود را حداقل طرف مدت پنج (۵) ماه تهیه و پس از تایید سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب هیات وزیران بررسانند. بنابر این اشخاص موضوع ماده ۱۲ صدرالاشاره مدامی که به تکلیف قانونی عمل ننماید از لحاظ نرخ مالیات حقوق مشمول قسمت اخیر ماده ۸۵ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ خواهد بود.

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب